

Anne

– sadeceo · 11 Şubat 2021

Anne, sıkıntı ve kederlerim olmuş tomar tomar yumak yumak!
Sıkıntıları azalsın diye çok isterdim dizlerinde derin uykuya dalmak!
Zalim insanlar artıkça artıyor ha bire,
Karınları kazan olmuş, yedikçe yiyorlar, bilmiyorlar doymak!

Anne, gülmeye hasret kalan bu somurtkan yüzüm, hep asık.
Kemlik bilmeyen sevdalı gönlüm, olamıyor artık hiç kimseye âşık
Onun bunun gam ve tasalarını, gönlüme ata ata,
Şen şakrak bu gönlüm yüzde yüz olmuş içine kapanık.

Anne, çalışmadığım halde, öylesine yorgunum ki bunu anlatamam.
Acımdan öleceğimi bilsem bile, ekmeğimi haram lokmaların tiridine bandıramam.
Bana sen de "alta kalanın canı çıksın" de diyorlar,
Ben herkese namus şeref sözü veriyorum ben yaşadıkça böyle biri olamam.

Anne, mutluluğun zerresine bile kalmışım hasret, bağrımda sönmüyor kor!
İşin kolayına kaçmadan, çizgimin hakkını verdiğim için, en yakınlarım bile beni görüyor hor.
Gam ve kasvetim, sıkıntı ve kederlerim, her geçen gün artıkça artıyor!
Yüce Allah'tan dilek ve arzum bir an önce alsın emanetini zira böyle yaşamak çok zor.

Anne, gönüllere girmek için, denemediğim yol, söylemediğim güzel söz, kalmadı!
Ezilmiş, her daim hor ve hakir gönlüm, kendimi bildim bileli aradığımı bulmadı.
Bir babanın evladını kucakladığı gibi en manidar sevgi ve muhabbetle kucakladım,
Karşılığını görmedim er meydanında bükülemeyen bileklerim boş kaldı boş kaldı.

Anne, hayatın ince, uzun, karanlık çıkmaz sokakları, etmiş beni hayatımdan bizar!
Benim ben diyen insanlarda bile kalmamış, kitapların yazdığı şeref namus ve de ar.
İnsanlığını kaybetmiş insanların sayıları artıkça artıyor her geçen gün,
Ben ve benim gibi çizgileri belli olan insanların hayatları olmuş tarumar.

Anne, seve seve canımı vermek istediklerim, gerekenleri yapmıyorlarsa, halim nice olur.
Sevmeyi şiar edinen gönlün vazosuna Muhammedi gül yerine çalı çırpı konuluyor
Daha sayılı ömür miadın bitmeden çekersin elini ayağını dünyadan,
Güzellik yarışmasında ilk üçe giren sevda abidesi gönlüne yirmilik paslı çiviler çakılıyor

Anne, güvendiğim dağlara, metrelerce lapa, lapa karları yağdırdılar!
Sönmekte olan gönül ateşimi yeniden harladılar.
Ömrümden ömür vermek istediklerim,
Çingiraklı yılan olup ummadığım bir anda beni sol yanımdan sançtılar.

Anne, zalimlik, gaddarlık ve egoistlik niçin her geçen artıkça artıyor?
Çizgisi belli olan adam gibi adamların gemileri niçin durgun sularda batıyor.
Otuz kırk yıllık dostum dediklerin, neşe ve üzüntülerini paylaştıkların,
Fani dünyanın menfaati için seni bir kalemde neden satıyor.

Anne, bu olup bitenleri, bizzat görüp yaşadıklarımı, havsalam almıyor!
Gönlümün aradığı dostlar yok artık, istesem de istemesem de bulunmuyor.
Hasbihal edebileceğim, birlikte çay içebileceğim kimsem de kalmadı.
Dostlarım için ayırdığım gönlümdeki en güzel yerleri kimse doldurmuyor!
10-11/Şubat/2021